

РЕШЕНИЕ

№ 4310

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6503** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на А. К. Д., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора – [населено място] срещу Заповед № 42/17.06.2020 г. на Началника на Затвора С., с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип – ЗО "К. ". В жалбата се твърди, че неоснователно началникът на затвора му е отказал да бъде преместен в ЗО "К. " от открит тип, тъй като отговаря на всички изисквания, посочени в чл. 64 от ЗИНЗС: изтърпял е изискуемата част от присъдата, награждаван е и е с добро поведение, а наложените му наказания са неоснователни. С доводи за материална незаконосъобразност моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – Началникът на затвора [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподателят А. К. Д. изтърпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора [населено място], където е приведен на 19.12.2014 г., осъден както следва: Изтърпява присъда по НОХД 5680/09 г. на СГС в размер на 18 г. лишаване от свобода по чл. 116, ал.1, т.6 от НК, за това, че на 05.12.2008 г. в[жк]в съучастие със С. С. и В. Г. с особена

жестокост и по хулигански подбуди умишлено умъртвили С. С. Б.. Определен първоначален режим - строг - 19.12.2014г., заменен на общ режим от 15.10.18г.

На 05.06.2020 г. Д. е подал до началника на затвора – С. молба да бъде преместен за доизтърпяване на присъдата в ЗО "К. " – открит тип. Във връзка с подаденото заявление е изготвен доклад от ИСДВР, както и становище от ИФЗ НС "СДВР" в Затвора С..

Видно от доклад от ИСДВР за А. К. Д., същият е постъпил в затвора [населено място] на 19.12.2014г. От 06.01.2016г. е разпределен във 2-ра група. От 19.08.2016г. е преразпределен в 9гр. Назначен е на работа в строителната бригада по подобряване битовите условия в 2-ра група със Заповед № 161/17.02.2015г. На 30.12.15г. след прибирането му от домашен отпуск, му е извършена проверка за употреба на алкохол, която е показала 0.96 промила алкохол, за което л.св. е наказан дисциплинарно. По време на ремонтните дейности, л.св. Д. изпъква с трудовите си умения и прецизност при изпълнение на поставените задачи, във връзка с което е преназначен в строителната бригада към Затвора - [населено място], където отлично се справя с ремонтните дейности на територията на затвора. По негово желание и молба, е назначен на работа със заповед №477/20.11.18г. като работник в затворническа кухня. Преназначен да работи като работник затворническа кухня със Заповед № 176/31.03.2020г.

Л.св. Д. многократно е награждаван, но също така е имал наложени дисциплинарни наказания за нарушаване на режимните изисквания, от което може да се съди, че същият е с непоследователно и колебливо поведение. Наложено му е наказание със заповед № 162/27.04.2020г., за притежание на неразрешена вещ.

Оценка от ръководството:

Среден риск от рецидив -62 т.

Нагласи - не приема в пълна степен отговорността си за деянието; не осъзнава напълно мотивите си; показва привидно съжаление към жертвата; липсва твърда мотивация за промяна; долавят се криминални нагласи;

Междудличностни проблеми - недостатъчно адекватни междудличностни умения; враждебност спрямо държавата като сиситема от институции; възможни агресивни прояви; трудно овладява гневните си реакции;

Умения за мислене - ограничена способност за разпознаване на проблемите, силово решаване на проблемите; не осъзнава последиците от деянието; импулсивен; примитивно мислене.

Риск от сериозни вреди: Риск за обществото - среден; Риск за персонала в затвора - нисък; Риск за лишения от свобода - нисък; Риск за него самия - нисък.

Категорично отрича суицидни мисли и действия. Ресурсите му са: младежка, трудоспособна възраст; професионални умения; подкрепа от страна на майка му.

Последваща оценка на промените в целия профил на нуждите, настъпили по време на изпълнение на наложеното наказание и поправителното въздействие : Към момента в добро физическо и психическо състояние. Няма регистрирани зависимости и категорично отрича употребата на наркотични вещества и алкохол към настоящия момент. Споделя, че е опитвал марихуана, амфетамини, кокаин и „екстази“.

Корекционният процес с л.св Д. продължава по отношение на констатираните дефицитни зони, а именно Междудличностни проблеми/гранична/ и Умение за мислене. Въпреки провежданата корекционна работа с осъдения, е налице непоследователно и колебливо поведение. Л.св. Д. все още няма устойчиви нагласи за

водене на законосъобразен начин на живот, което се доказва от допуснатите дисциплинарни нарушения. Във връзка с всичко гореизложено л.св. А. К. Д. следва да продължи да търпи постановеното му наказание в условията на ЗТ, предвид това, че ЗО ОТ е пенитенциарно заведение, което е със смекчен административен надзор и контрол.

Според становището от 10.06.2020г. от главен инспектор Д. Г. - НС СДВР от досието на лицето, към 17.06.2020г., се установява, че л. св. Д. е изтърпял нормативно изискуемата 1/4 от наложеното наказание лишаване от свобода. По отношение втората предпоставка, визирана в разпоредбите на чл. 64, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС, счита, че не са налице достатъчно доказателства за настъпили положителни промени в поведението и нагласите на осъденото лице. Анализът на риска от рецидив все още сочи стойности в рамките на средния риск и наличие на дефицити в зоните междуличностни проблеми и умения за мислене. Рискът от вреди за обществото е със средни стойности, предвид характера на правонарушението. В представения експертен доклад от инспектор СДВР са посочени известни постигнати положителни промени по отношение преодоляване на желанието да омаловажава причинената вреда, стреми се да осмисли собствената отговорност и е формирал умения за адекватно разрешаване на съществуващи проблеми, но все още демонстрира непримиримост към наложния размер на наказанието. Предвид установената колебливост в поведението, така посочените положителни промени следва да бъдат убедително доказани, за да се обоснове извод за постигнати цели на наказанието. Към момента на л. св. Д. отново е наложено дисциплинарно наказание със заповед № 162/27.04.2020г. за притежание на неразрешена вещ. Действително са налице и поощрения по реда на ЗИНЗС, но това обстоятелство не следва да се приеме като единствено доказателство за преосмисляне на поведението и постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбите на чл. 36 НК, тъй като спазването на установените правила, е задължение за лишените от свобода. Изводът е, че е необходимо корекционно- възпитателното въздействие да продължи, съобразно изготвеният план на присъдата в условията на закрит тип пенитенциарно заведение.

На 17.06.2020 г. Началникът на затвора издал процесната Заповед № 42, с която е отказал преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.06.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време

на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

Оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая административното производство е започнало по подадена от жалбоподателя молба и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. Извършено е и психологическо изследване, послужило за вземането на решението от административния орган.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Разпоредбата на чл. 64 от ЗИНЗС предвижда възможност лицата, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода", да бъдат премествани за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, ако по отношение на тях са изпълнени две условия – показали са добро поведение и са изтърпели най-малко една четвърт, но не по – малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в ЗО от закрит тип. Видно от текста на разпоредбата, несъмнено се касае само за възможност, а не за задължение на органа, на който е възложено издаването на съответния административен акт, да разпореди преместване във всички случаи, в които са налице материалноправните предпоставки по чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, тоест изпълнението на посочените в чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС условия не обуславя непременно уважаване на молбата, респективно на предложението за преместване. Решението относно това дали да бъде приложена тази възможност по отношение на конкретно лице е предоставено на преценката на административния орган, който в случая действа при оперативна самостоятелност.

Съгласно чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че са изпълнени формалните изисквания на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС – жалбоподателят е изтърпял най-малко една четвърт от наложеното наказание. Според изготвения доклад от ИСДВР, не е налице втората предпоставка – лишеният от свобода да е с добро поведение като въпреки провежданата корекционна работа, е налице непоследователно и колебливо поведение. Началникът на затвора е преценил, че молбата на лишения от свобода не следва да бъде удовлетворена, като се е позовал на определени изводи и заключения, съдържащи се в становището на ИФЗ НС "СДВР" в Затвора С. и в доклада на ИСДВР - че от анализа на риска от сериозни вреди се установява, че е среден към момента, като в тази връзка следва да бъде продължена корекционната дейност с лицето в условията на общежитие от закрит тип, като е посочил, че е налице и образувано дисциплинарно производство, което всъщност до голяма степен е повлияло на административния орган в неговата оценка. Излагайки тези мотиви, съдът приема, че ответникът е изпълнил задължението си да обоснове взетото от него решение за отказ от преместване на лишения от свобода в ЗО от открит тип, като правилността на това решение е извън обхвата на съдебната проверка. В рамките на дискреционната власт на административния орган е да прецени дали, въпреки че са изпълнени условията по чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, лицето

следва да бъде преместено в ЗО от открит тип и тази негова преценка следва да бъде зачетена. След като органът разполага с оперативна самостоятелност по отношение преместването на лишения от свобода, същият е действал в пределите на тази оперативна самостоятелност и е мотивирал преценката си с излагане на конкретните съображения, от които се е ръководил, като са спазени изискванията за законосъобразност на административния акт, в това число принципа на чл. 6 от АПК, следва да се приеме, че същият е издал един законосъобразен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС,
Административен съд София – град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. Д., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора – [населено място] срещу Заповед № 42/17.06.2020 г. на Началника на Затвора С., с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип – ЗО "К. ".

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: